

Оксана Луцевська
Віолетта Борігард

РУСАЛКИ
MERMAIDS

Oksana Lushchevska
Violetta Borigard

Братське — 2017

Я живу на лівому березі Дніпра, а моя подруга Соня — на правому. Їхати до неї — цілу вічність. Щодня не поїздиш. Ми сумуємо одна за одною. І ось Соня вигадала спільний секрет:

— Ніко, давай перетворюватися на русалок!

I live on the left bank of the Dripro River, but my friend Sonia lives on the right. Travelling to her takes forever. You can't do it every day. We miss each other. Now Sonia came up with a shared secret: "Nika, let's turn into mermaids!"

Соня намалювала і вирізала великий риб'ячий хвіст і притулила спершу до себе, а потім до мене.

— Будемо зустрічатися посеред Дніпра! Отам, біля острівка! — захоплено пояснила вона.

Мальований хвіст мені дуже личив, і Соні теж.

Sonia painted and cut out a large fish tail and first attached it to herself and then to me.

“Let’s meet in the middle of the Dnipro River! There, near the island!” she excitedly explained.

The painted tail suited me well, as it suited Sonia too.

Mermaids' Island

ОСТРІВ РУСАЛОК

Усе відразу змінилося. Лівий берег став ближчим до правого. Правий — до лівого. Шубовсть! Ми вже б'ємо по воді хвостами, пливемо наввипередки, пірнаємо... Вигулькуємо і гигочемо.

Навколо нас розлітаються бризки й котяться грайливі хвильки. З нами купається сонце. Над водою ширяють мартини.

Everything changed instantly. The left bank became closer to the right. The right bank became closer to the left. Splash! We are already striking the water with our tails, racing each other, diving... Then we come out of the water and laugh.

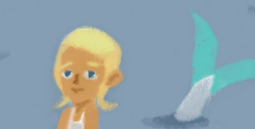
Splashes of water fly all around and the playful waves roll over us. The sun is swimming with us. Seagulls soar above the water.

Соня лежить на воді. Я поряд, опустивши хвоста. Вона розповідає смішне про школу. А я їй — сумне. Теж про школу. Ми дивимося на хмари. Вони пливуть, великі, пухкі.

Sonia lies on the water. I am next to her with my tail lowered. She tells me something funny about school. I tell her something sad. Also about school. We look at the clouds. They float by, large and fluffy.

Але так не завжди. Сьогодні я застигла у воді — боюся поворухнутися.
Озираюся то до лівого берега, то до правого.

— Де ти, Соню? Ну де?

Сіріють хмари. Сонце ховається. Мартини сідають на воду поодаль.

— Соню, та де ж ти?

У воді стає холодно. Здається, що нині на Дніпрі так пусто, як ніколи. Ні човна, ні кораблика. Прикладаю руку до чола:

— СО-НЮ!

This doesn't happen every time. Today I grew still in the water afraid to stir.
I look first at the left bank, then at the right.

“Where are you Sonia? Where?”

The clouds become grey. The sun is hiding. Seagulls land on the distant waves.

“Sonia, where are you now?”

It becomes colder in the water. It seems that the Dniipro River is emptier than ever. No ships and no boats. I cup my hands to my face and shout:

“SO-NIA!”

І тут бачу: сидить на березі! Пальцем малює по воді. Я кидаюся до неї.
— Ось ти де! — ляскаю хвостом.
Мовчить. Обличчя похмуре, навіть сердите.
— Соню?
Відвертається. Дметься.
— Давай до мене, — підпливаю з іншого боку.
— Нема настрою, — відрізає.
— Соню, але ж ми русалки, — нагадую їй. — Стрибай сюди!
— Якби я була русалкою, — каже, — було б краще.

Now I see her sitting on the bank. She's drawing something on the water with her finger. I rush closer to her.
“Here you are!” I swish my tail.
She remains silent. Her face is sad and even angry.
“Sonia?”
She turns away from me sulking.
“Come with me,” I swim up from the other side.
“I'm not in the mood,” she cuts me off.
“But Sonia, we're mermaids,” I remind her. “Jump here!”
“If I were a mermaid, it would be better,” she says.

Я розгублююся, ніяковію. Хвилину дивлюся на хмурне обличчя Соні. Над головою пролітає великий мартин. Соня проводжає його краєм ока. Я нічого не кажу. Я знаю, що робити. Розвертаюся — і пливу. Аж до того найдалшого місця, де на воді куняють птахи.

«Хоч би не розлетілися», — боюся зайвого плескоту.

Та мартини наче й не помічають мене. Я тихо підпливаю, огортаю їх руками й поволі разом із ними прямую до Соні.

I feel confused and embarrassed. I look for a minute at Sonia's gloomy face. A large seagull flies overhead. Sonia gazes at it from the corner of her eye. I don't say anything. I know what to do. I turn around and start swimming. I head for that furthest spot where the seagulls doze off on the water.

"Please, don't fly away," I'm afraid to make too much of a splash. The birds don't seem to notice me. I quietly swim closer, cuddle them with my hands and slowly head back to Sonia.

Спершу вона не зводить з мене очей. Сонні мартини починають роззиратися, і мені тривожно: чи допливемо? Соня підіймається. Недопли... Мартини скрикують і випурхують просто з моїх обіймів, черкнувши крилами по плечах.

— Ні, ні, ні! — схвильовано кричу.

Соня усміхається кутиками вуст. І тут — плиг у воду! Хвостом — круть. Ось уже біля мене. А мартини летять, летять... Їх не стримати.

— Хай! — сміється Соня.

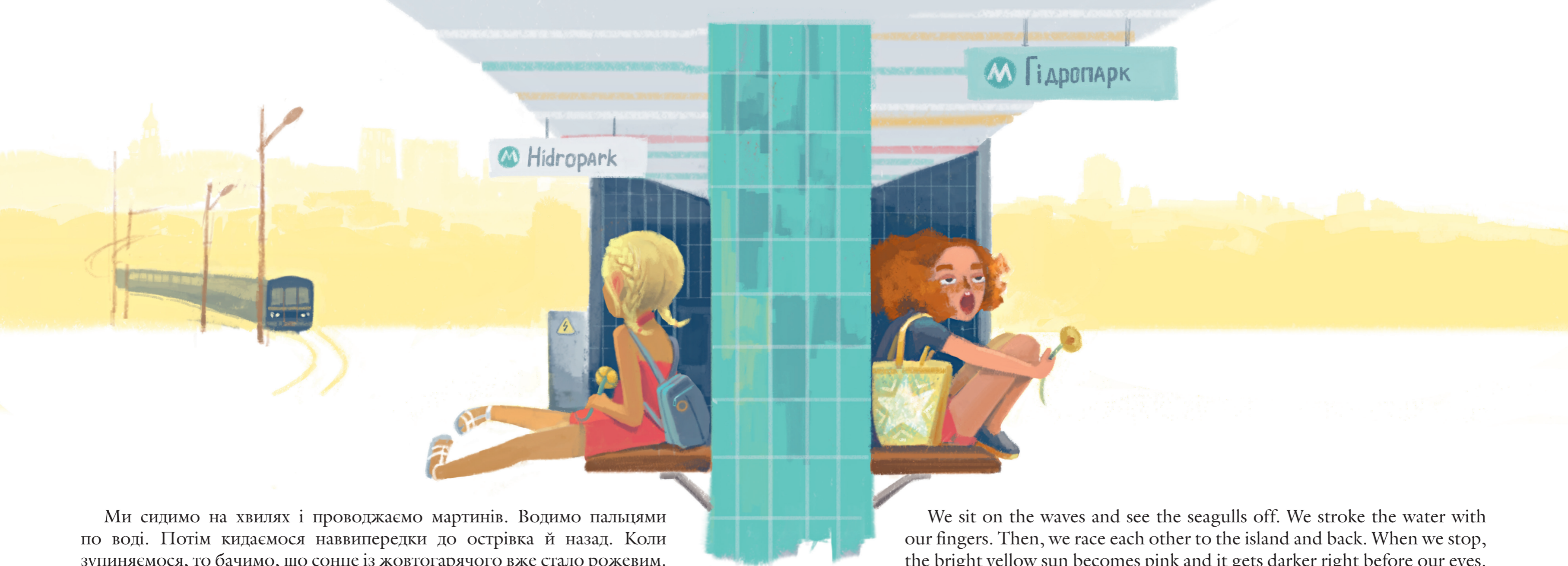
At first, she doesn't take her eyes off me. The sleepy seagulls start looking around, and I feel anxious: will we make it? Sonia rises up. We-won't-make-it... The seagulls cry and fly up right from my hands, touching my shoulders with their wings.

"No, no, no!" I shout excitedly.

Sonia smiles with the corners of her mouth. And then – splash into the water! She twirls her tail. Soon she reaches me. The seagulls are flying away... They can't be stopped.

"Let them be!" Sonia laughs.

Ми сидимо на хвилях і проводжаємо мартинів. Водимо пальцями по воді. Потім кидаємося наввипередки до острівка й назад. Коли зупиняємося, то бачимо, що сонце із жовтогарячого вже стало рожевим. Сутеніє просто на очах.

— Як добре бути русалкою, — Соня хлюпає на мене хвостом.

— Угу, — відхлюпоюся.

Потім Соня пливе до правого берега. А я — до лівого. У кожної в руці по водяній лілії. Добре, що ми із Сонею маємо секрет. Перетворюючись на русалок, ми бачимося щодня. А так і тиждень минає куди швидше.

We sit on the waves and see the seagulls off. We stroke the water with our fingers. Then, we race each other to the island and back. When we stop, the bright yellow sun becomes pink and it gets darker right before our eyes.

“It’s so good to be a mermaid,” Sonia splashes me with her tail.

“Yea it is,” I splash her back.

Then Sonia swims to the right bank, and I swim to the left. We both hold water lilies in our hands. It’s good that Sonia and I share a secret. By turning into mermaids we see each other every day. This way, the week passes much quicker.

Tomorrow is already the weekend.
It's my turn to visit Sonia.
By bus.
By subway.
By bus again.
From the left bank to the right one.
Wait for me, Sonia!
Wait for me tomorrow!

Завтра вже вихідний.
І це моя черга їхати до Соні.
На автобусі.
На метро.
Знову на автобусі.
З лівого берега на правий.
Чекай на мене, Соною!
Чекай на мене завтра!

УДК 821.161.2-93-3.09»20»:087.5
ББК Ш9(4Укр)6-4+Ш9(4Укр)680
Л-87

Соня і Ніка – найкращі подруги. Проте вони живуть далеко одна від одної: Ніка – на лівому березі Дніпра, а Соня – на правому. Щоб бачитися частіше, дівчатка вигадують таємну гру. Та часом котрійсь із них невесело. Що вигадася цього разу Ніка, щоб розсмішити Соню? У цій двомовній книжці-картинці читачі поринуть у світ безмежної уяви, властивий кожній дитині й кожному дорослому.

Sonia and Nika are best friends. Yet, they live far away from each other: Nika lives on the left bank of the Dnipro River and Sonia lives on the right one. To see each other more often the girls come up with a secret game. But sometimes, one of them feels sad. What would Nika do this time to make Sonia laugh? In this bilingual picturebook the readers would plunge into the world of endless imagination, inherent in each child as well as grown-up.

Літературно-художнє видання

Серія “Крок уперед: книжки-білінгви”

Оксана Луцевська

РУСАЛКИ MERMAIDS

Ілюстрації Віолетти Борігард

Переклад Оксани Луцевської, Михайла Найдана

Літературний редактор Валентина Вздурська

Коректор Ольга Гнатюк

Макетування Юлії Березенко

Сайт: www.bratske.org.ua

E-mail: agape.kyiv@gmail.com

Тел.: +38 (098) 435 53 10, +38 (095) 010 35 46

Підписано до друку 31.01.2017 р. Формат 84x60/16.

Друк офсетний. Гарнітура AGGalleon.

Наклад 1500 прим. Зам. № 7-01-3108.

Віддруковано на ПрАТ “Харківська книжкова фабрика “Глобус”,
вул. Енгельса, 11, м. Харків, 61012.

Свідоцтво ДК № 3985 від 22.01.2011

ISBN 978-966-97602-1-0 (серія)
ISBN 978-966-97602-3-4

© Луцевська О., текст, 2017

© Борігард В., ілюстрації, 2017

© Луцевська О., Найдан М., переклад, 2017

© Братське, 2017